

Emu vaatii kurinalaista talouspolitiikkaa jäsenmailtaan Blogikirjoitus Keskusta.fi -sivustolla 11.5.2010.

EMU-rahaunionia aikanaan perustettaessa ja Suomen siihen liittyessä ensimmäisten joukossa pääministerinä oli Paavo Lipponen ja valtionvarainministerinä oli Sauli Niinistö. EMU-rahaunioniin liittymisestä Suomen eduskunta päätti hallituksen antamalla tiedonannolla. Tiedonantomenettelyssä äänestettiin hallituksen luottamuksesta eikä rahaunioniin liittymisestä. Rahaunioniin liittymistä eduskunta oli selvittänyt selonteon muodossa aikaisemmin. Keskusta vastusti tuolloin Suomen liittymistä rahaliittoon ensimmäisten jäsenmaiden joukossa.

Olisi tarpeen, että liittymishetken sinipunahallituksen johtohenkilöt kertoisivat julkisuuteen EMU-rahaliiton syntyhistorian ja erityisesti sen, miksi EMU:n kriteerien seuranta ja valvonta ovat olleet lepsuja?

Yhteinen rahaliitto edellyttää jäsenvaltioiden velkaantumisen ja budjettialijäämien kurinalaisuutta. Näitä rajoja (velkaantuminen 60 % bkt:stä ja alijäämät korkeintaan 3 % bkt:sta) ovat täyttäneet erittäin harvat EMU:n jäsenmaat ja kun näin on ollut, on velkaannuttu surutta ja eletty yli varojen. On siis kulutettu enemmän kuin mihin on varaa.

Palstat ovat olleet täynnä Kreikan ylivelkaantumista ja elämistä yli varojen. EU komissio on valmistellut yhdessä jäsenmaiden kanssa Kreikan velkaongelman hoitamiseksi paketin, jolla unionin jäsenmaat lainaavat kreikalle rahaa kolmeksi vuodeksi.

Hermostuneisuus markkinoilla lisääntyi siinä määrin viime viikon lopulla, että Kreikasta alkanut epäluottamus Euroalueen rahatalouteen ja -markkinoihin lisääntyi. Tämän vuoksi jäsenmaiden valtionvarainministerit pitivät hätäkokouksen sunnuntaina Brysselissä. Kokouksessa perustettiin EU-talouden vakautusmekanismi, josta annetaan lainaa tai takauksia jäsenvaltiolle, jota on kohdannut tai uhkaa kohdata poikkeuksellisista oloista johtuvat taloudelliset vaikeudet. Sovitut EU-talouden rahoitusjärjestelmän vakauttamistoimet sisältävät mm. Euroopan keskuspankin (EKP:n) useita toimia samoin kuin kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) toimia.

Näiden valtuuksien käyttöön saamiseksi, jäsenvaltion tulee tehdä anomus ja sen jälkeen komission johdolla valmistellaan samoilla ehdoilla paketti kuin Kreikallekin. Tämä käytännössä tarkoittaa asianomaisen jäsenmaan joutumista erittäin tiukkaan talouspoliittiseen holhoukseen.

Miksi Suomen pitää näihin lainatalkoisiin osallistua? Mitä järkeä siinä on, jos toiset ensin hussaa ja sitten muut maksaa? Niin kuin monet ovat korostaneet, tuki Kreikalle ei ole lahja vaan korollista lainaa. EU-alueen talouden vakauttamiseksi nämä Suomen hallituksen EU-pöydissä hyväksymät toimet ovat aivan välttämättömiä. Muuten luottamus Euroopan rahamarkkinoihin romahtaa ja silloin olemme uudelleen syvässä taantumassa ja sen laskut olisivat erittäin ankarat. Suurtyöttömyys, valtioiden menojen ankara leikkaus ja koko hyvinvointivaltion perustan romahdus.

Mielestäni EU:n perussopimusta on muutettava kiireellisesti siltä osin, että kurittomat saadaan kuriin. Tavoitteena pitää olla, että jokaisen maan vastaa omasta taloudestaan ja omista velvoitteistaan. Markkinoiden ensireaktiot ovat olleet hyvin myönteisiä ja tilanne rahoitusmarkkinoilla on rauhoittunut.

Oppositio on väittänyt, että Vanhasen II hallitus on toimintakyvytön ja on vaadittu uusia vaaleja. Viimeisen kuukauden tapahtumat energiapaketti, ydinvoimaratkaisu, Kreikan velkaantumisongelman ratkaisut sekä nyt viimeksi EU:n talouden vakauttamispaketti osoittavat Vanhasen hallituksen olevan todella kovassa iskussa! Teot puhuvat siitä. Siksi puheet ennenaikaisista vaaleista ja hallituksen kyvyttömyydestä ovat opposition toiveunta vailla todellisuus pohjaa.

Sirkka-Liisa Anttila, maa- ja metsätalousministeri